ECLI:LV:RPPT:2020:1012.1A68038420.2.S
Lieta Nr. 1A68038420
Arhīva Nr. 1A-0384-20/14

SPRIEDUMS

Rīgā 2020. gada 12. oktobrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnesis Viktors Makucevičs,
rakstveida procesā Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2020. gada 6. maija lēmumu Nr. D57/01/513872851/1.

Aprakstošā daļa

[1] 2020. gada 2. aprīlī plkst. 11.08 Uzvaras bulvārī 5, Rīgā Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. 513872851 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) par to, ka transportlīdzeklis *Dacia*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk arī – Transportlīdzeklis), novietots stāvēšanai Rīgā, pie nama Uzvaras bulvārī 5 uz ceļa teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523. ceļa zīmi.

Tādējādi tika pārkāptas Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 122.3. apakšpunktā noteiktās prasības un par šo pārkāpumu Transportlīdzekļa turētājam saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma $43.^{2}$ pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) $149.^{10}$ panta piektās daļas 12. punktu uzlikts naudas sods 40 *euro*.

[2] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, /pers. A/ kā Transportlīdzekļa turētājs iesniedza Rīgas pašvaldības policijā (turpmāk arī - Iestāde) sūdzību, lūdzot atcelt Sākotnējo lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu saskaņā ar Latvijas APK 239. panta 1. punktu un 275. panta pirmās daļas 2. un 3. punktu.

[2.1] Atsaucoties uz Ceļu satiksmes noteikumu 141. punktu, sūdzībā norādīts, ka Transportlīdzeklis tika novietots tā, ka netraucēja ne gājēju kustību, ne citu transportlīdzekļu braukšanai.

[2.2] Garāža, pie kuras tika novietots Transportlīdzeklis, ir nodota sūdzības iesniedzēja lietošanā saskaņā ar līgumu. Konkrēto zemes gabalu apsaimnieko biedrība „Uzvaras bulvāris 5", kas saskaņojusi ceļa zīmju izvietošanu. Sūdzības iesniedzējam ir izsniegta atļauja Nr. 6G, kura Sākotnējā lēmuma sastādīšanas brīdī nebija novietota pie Transportlīdzekļa priekšējā stikla.

[2.3] Atsaucoties uz Latvijas APK 9. panta pirmo daļu un to, ka administratīvo pārkāpumu lietās jebkuras šaubas ir tulkojamas par labu personai, norādīts, ka sūdzības iesniedzēja darbībās nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, jo atļauja ir izsniegta.

[3] Ar Rīgas pašvaldības policijas 2020. gada 6. maija lēmumu Nr. D57/01/513872851/1 (turpmāk - Iestādes lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

[3.1] Iestādes lēmumā norādīts, ka 2020. gada 2. aprīlī plkst. 11.08 Uzvaras bulvārī 5, Rīgā tika konstatēts, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai Ceļa satiksmes noteikumu 523. ceļa zīmes „Stāvēšanas aizlieguma zona" ar 849. papildzīmi „Pārējā informācija" („Izņemot ar biedrības „Uzvaras bulvāris 5" atļaujām") darbības zonā, bez 849. papildiezīmē noteiktās atļaujas.

Citējot Ceļu satiksmes noteikumu 122.3. punktu un 285.27. punktu, Iestādes lēmumā norādīts, ka minētās tiesību normas nenoteic pilnīgu ceļa zīmju uzskaitījumu, ar kurām kopā ir pielietojama 849. papildiezīme, kā arī normatīvie akti neaizliedz plašāku tās pielietojumu, jo Ceļu satiksmes noteikumu 285. punktā noteikts, ka papildiezīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību.

Par Ceļu satiksmes 122.3. punkta neievērošanu administratīvā atbildība paredzēta Latvijas APK $149.^{10}$ panta piektās daļas 12. punktā.

Ņemot vērā norādīto, amatpersona pieņēma Sākotnējo lēmumu, ar kuru Transportlīdzekļa turētājam, pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma $43.^{2}$ pantu, Latvijas APK $214.^{1}$ pantu un Rīgas pašvaldības policijas 2016. gada 30. jūnija iekšējiem noteikumiem Nr. 5-nts „Par amatpersonu tiesībām izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un pieņemt lēmumus par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $214.^{1}$ panta pirmajā daļā minētajiem pārkāpumiem", uzlika naudas sodu 40 *euro* apmērā.

[3.2] Citējot Latvijas APK 286. panta pirmo daļu, Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmo daļu un 41. panta pirmo daļu, Latvijas APK 243. panta pirmo daļu, Iestādes lēmumā norādīts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus. Ceļu satiksmi regulē un uzrauga policijas darbinieki un citas likumos un citas normatīvajos aktos tam pilnvarotas personas.

Iestādes darbinieki notikuma vietā ieradās pēc 2020. gada 2. aprīlī plkst. 10.38 ar Rīgas pašvaldības policijas mobilās lietotnes starpniecību saņemtā izsaukuma par to, ka Uzvaras bulvārī 5, Rīgā transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai bez derīgas atļaujas, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus.

[3.3] No lietā esošajiem materiāliem, proti, Sākotnējā lēmuma un fotoattēliem, konstatējams, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai Sākotnējā lēmumā norādītajā vietā un laikā 523. ceļa zīmes ar 849. papildzīmi darbības zonā, bet Transportlīdzeklī redzamā vietā neatradās 849. papildzīmē noteiktā derīga atļauja.

Atsaucoties uz Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2017. gada 13. janvāra spriedumu lietā Nr. 128033316, Iestādes lēmumā norādīts, ka normatīvais regulējums neparedz policijas darbiniekiem ne tiesības, ne pienākumus veikt padziļinātu pārbaudi, vai transportlīdzekļa vadītājam speciālā atļauja vispār ir vai nav, ja tā nav izvietota transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla.

Atsaucoties uz Administratīvās rajona tiesas 2012. gada 22. maija spriedumu lietā Nr. 142083110 un 2013. gada 30. augusta spriedumu lietā Nr. 142307812, Iestādes lēmumā norādīts, ka ir pamatots nosacījums personai novietot atļauju tā, lai policijas amatpersonai nerastos šaubas, ka transportlīdzekļa vadītājam transportlīdzekļa novietošanas stāvvietā tiesības ir piešķirtas.

Turklāt, ievērojot Administratīvās apgabaltiesas 2013. gada 12. septembra spriedumu lietā Nr. 142183311, Iestādes lēmumā norādīts, ka situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. [..] jebkuram transportlīdzekļa vadītāja novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, neatkarīgi no savas rīcības motīviem, ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu konkrētajā ceļa posmā.

[3.4] No Ceļu satiksmes drošības direkcijas informācijas sistēmas datiem izriet, ka sūdzības iesniedzējam par identisku pārkāpumu 2020. gada 31. martā saskaņā ar Latvijas APK 21. pantu piemērots mutvārdu aizrādījums.

Novietojot Transportlīdzekli stāvēšanai, vadītājam bija jāpārliecinās par satiksmes režīmu un jāizvieto 849. papildzīmē norādītā derīga atļauja pie Transportlīdzekļa priekšējā stikla, kas neprasa no vadītāja īpašas pūles. Tā kā tas netika izdarīts, nav nozīmes tam, ka sūdzībai pievienota atļaujas kopija, jo tā bija jāizvieto pie priekšējā stikla, kad Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai.

[3.5] Lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti Latvijas APK 239. pantā noteiktie apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Tādējādi, ievērojot Latvijas APK 22. un 32. pantā noteikto, secināms, ka Sākotnējais lēmums atstājams negrozīts.

[4] Nepiekrītot Iestādes lēmumam, /pers. A/ iesniedza sūdzību, lūdzot Iestādes lēmumu atcelt un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu, izsakot mutvārdu aizrādījumu.

[4.1] Sūdzībā, papildus sūdzībā par Sākotnējo lēmumu minētajam, norādīts, ka sūdzības iesniedzējam tika sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli 2020. gada 28., 29. un 30. martā, kuri tika atcelti ar Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2019. gada 4. jūnija lēmumu.

[4.2] 2020. gada 31. martā tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols šoreiz par citu pārkāpumu – Ceļu satiksmes noteikumu 122.3. apakšpunkta prasību pārkāpšana. Tā sastādīšanas laikā Transportlīdzeklī bija atļauja Nr. 5G, kurai bija beidzies derīguma termiņš, bet vadītājs to nebija ievērojis, tādējādi uzskatīja, ka policijas darbinieki atriebjas par iepriekšējo administratīvo pārkāpumu protokolu pārsūdzēšanu.

Kad atkārtoti par to pašu pārkāpumu tika sastādīts Sākotnējais lēmums, sūdzības iesniedzējs ievēroja, ka viņa atļauja ir citā krāsā, nekā citiem blakus stāvēšanai novietotajiem Transportlīdzekļiem. Tad saprata, ka atļaujai ir beidzies derīguma termiņš un tā tika nodota, saņemot jauno.

[4.3] Par 2020. gada 31. martā sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu tika pieņemts lēmums aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu, taču attiecībā uz Sākotnējo lēmumu tika pieņemts lēmums atstāt to negrozītu. Ja policijas darbinieki būtu vēlējušies ievērot Latvijas APK 22. pantā noteikto, būtu izteikuši brīdinājumu un paskaidrojuši, ka atļaujai ir beidzies derīguma termiņš.

Tā kā fiksētais pārkāpums neatšķiras no 2020. gada 31. martā fiksētā, ir pietiekami aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

[5] 2020. gada 28. maijā Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemti Rīgas pašvaldības policijas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka Iestādes lēmums ir pamatots, tas ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

[5.1] Papildus Iestādes lēmumā minētajam, Iestāde norāda, ka sūdzībā minētie atceltie administratīvā pārkāpuma protokoli, neattiecas uz konkrēto gadījumu, jo konstatēts cits, no minētajiem lēmumiem atšķirīgs, administratīvais pārkāpums.

[5.2] Iestāde uzskata, ka atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētajā lietā esošajiem apstākļiem, būtu pretrunā ar Latvijas APK 22. pantu.

Atbilstoši Latvijas APK 32. pantam un Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 12. punktam soda sankcijā nav paredzēts soda veids brīdinājums.

Konkrētajā gadījumā Latvijas APK 21. pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu.

Lai gan Iestāde attiecībā uz 2020. gada 31. martā konstatēto pārkāpumu piemērojusi brīdinājumu, Iestādes ieskatā konkrētajā gadījumā nav pamata izdarīto administratīvo pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu un izteikt mutvārdu aizrādījumu, jo no iepriekš minētā secināms, ka sūdzības iesniedzējs turpina izdarīt Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 12. punktā minēto administratīvo pārkāpumu. Proti, iepriekš mutvārdu aizrādījuma izteikšana nav bijusi pietiekami efektīvs līdzeklis, lai audzināt sūdzības iesniedzēju likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, kā arī lai viņš neizdarītu jaunus pārkāpumus un neradītu haosu un bīstamību ceļu satiksmē.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība noraidāma kā nepamatota.

[6] 2020. gada 1. jūlijā stājās spēkā Administratīvās atbildības likums, kura 4. pants noteic, ka persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga par to saskaņā ar normatīvo aktu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā. Minētā likuma Pārejas noteikumu 1. punkts noteic, ka ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss. Savukārt minētā likuma Pārejas noteikumu 2. punkts noteic, ka procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas APK, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas APK normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde). Atbilstoši minētā likuma Pārejas noteikumu 3. punktam administratīvo pārkāpumu lietās sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu vai attiecībā uz pārkāpumiem, kuri fiksēti ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, ja pārkāpums izdarīts līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, procesu pabeidz, piemērojot Latvijas APK un Ceļu satiksmes likuma normas.

[6.1] Tādejādi tiesa atzīst, ka šī lieta izskatāma, piemērojot Latvijas APK normas.

[6.2] Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļa paredz, ka rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.^{12} pantā paredzētos gadījumus, kas būtu pamats neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem atcelt iestādes lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei.

[7] Saskaņā ar Latvijas APK 286. panta otro daļu augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Savukārt atbilstoši Latvijas APK 289.^{6} panta devītās daļas 2. un 3. punktam tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu.

[7.1] No lietas faktiskajiem apstākļiem izriet, ka 2020. gada 2. aprīlī plkst. 11.08 Uzvaras bulvārī 5, Rīgā Iestādes inspektors konstatēja, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai Uzvaras bulvārī 5, Rīgā uz ceļa teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523. ceļa zīmi bez 849. papildzīmē norādītās atļaujas.

Lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. A/ ir Transportlīdzekļa turētājs un to, ka 2020. gada 2. aprīlī plkst. 11.08 Transportlīdzeklī neatradās derīga atļauja Transportlīdzekļa novietošanai Sākotnējā lēmumā minētajā vietā.

[7.2] Ceļu satiksmes noteikumu 122.3. apakšpunkts noteic, ja ar ceļa zīmēm vai ceļa apzīmējumiem nav noteikts citādi, stāvēt aizliegts 327. ceļa zīmes darbības zonā un – attiecīgi nepāra vai pāra datumos – 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523. ceļa zīmi. Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 276.18. punkts noteic, ka 523. zīme „Stāvēšanas aizlieguma zona" norāda, ka stāvēt aizliegts uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523. zīmi. Zīmes darbība neattiecas uz automobiļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti. Turklāt Ceļu satiksmes noteikumu 285.27. punkts noteic, ka 849. papildzīme „Pārējā papildinformācija" norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329. zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām (vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto stāvvietas īpašnieka vai pārvaldītāja izdota attiecīga satura atļauja), norāda laikposmu, kurā atļauts iekraut un izkraut kravu un tamlīdzīgi).

Savukārt Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 12. punkts noteic, ka par stāvēšanu 327. ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523. ceļa zīmi uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Latvijas APK 243. panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Minētā panta piektā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Savukārt minētā panta astotā daļa noteic, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Turklāt atbilstoši Latvijas APK 244. pantam institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[7.3] No lietas materiālos administratīvā pārkāpuma protokolam pievienotajiem fotoattēliem secināms, ka pie Transportlīdzekļa priekšējā stikla izvietota viena atļauja, kura satur informāciju, ka caurlaide derīga līdz 2019. gada 25. novembrim (fotoattēls IMG_20200402_110539.jpg), proti, 2020. gada 2. aprīlī tās derīguma termiņš bija beidzies.

Ievērojot minēto, secināms, ka 2020. gada 2. aprīlī uz Transportlīdzekļa priekšējā paneļa nebija izvietota derīga atļauja Transportlīdzekļa novietošanai stāvēšanai Sākotnējā lēmumā minētajā adresē – Uzvaras bulvārī 5, Rīgā.

Tiesa atzīst par pamatotu Iestādes lēmumā norādīto, ka normatīvais regulējums neparedz policijas darbiniekiem nedz tiesības, nedz pienākumus veikt padziļinātu pārbaudi, vai transportlīdzekļa vadītājam speciālā atļauja vispār ir vai nav, ja tā nav izvietota transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla. Ceļu satiksmes noteikumu 285.27. punkts paredz nevis atļaujas esamību, bet tās izvietošanu uz transportlīdzekļa priekšējā paneļa. Tāpat policijas darbinieku pienākums nav kaut kādā veidā informēt Transportlīdzekļa turētāju, ka caurlaides derīguma termiņš ir beidzies, jo tā ir sūdzības iesniedzēja atbildība, sekot līdz caurlaides derīguma termiņam, lai netiku sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par Ceļu satiksmes noteikumu 122.3. apakšpunkta pārkāpumu.

Tādējādi šajā gadījumā tas, ka Sūdzības iesniedzējs, pārsūdzot Sākotnējo lēmumu, sūdzībai ir pievienojis atļauju ar derīguma termiņu līdz 2022. gada 30. novembrim, nemaina apstākli, ka 2020. gada 2. aprīlī derīga caurlaide netika izvietota Transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla.

Turklāt, kā sūdzībā norāda pats sūdzības iesniedzējs, 2020. gada 2. aprīlī derīga caurlaide viņam nemaz nebija izsniegta, jo viņš nebija ievērojis, ka iepriekšējai caurlaidei ir beidzies derīguma termiņš.

[7.4] Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmā daļa noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļa zīmes ir īpaša veida administratīvie akti, kas ietver vispārēju rīkojumu. Proti, ceļa zīmes regulē nenoteikta skaita satiksmes dalībnieku rīcību nenoteikta skaita gadījumos. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 1. panta trešajai daļai šāda veida administratīvie akti tiek dēvēti par vispārīgajiem administratīvajiem aktiem – lēmumiem, kurus likumā paredzētajos gadījumos iestāde izdod attiecībā uz individuāli nenoteiktu personu loku, kas atrodas konkrētos un identificējamos apstākļos (sk. plašāk *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2010. gada 22. februāra lēmumu lietā Nr. A42553907, SKA - 101/2010*).

Tādējādi Sūdzības iesniedzēja pienākums bija Transportlīdzekļa salonā aiz priekšējā stikla izvietot derīgu atļauju Transportlīdzekļa novietošanai Sākotnējā lēmumā norādītajā vietā.

[7.5] Lietas materiāliem pievienota izdruka no Iestādes Elektroniskā notikumu žurnāla, no kuras izriet, ka 2020. gada 2. aprīlī plkst. 10.38 saņemts izsaukums uz adresi Uzvaras bulvārī 5, Rīgā sakarā ar to, ka automašīna novietota pagalma teritorijā stāvēšanai bez derīgas stāvēšanas atļaujas.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Iestādes darbinieki ieradušies administratīvā pārkāpuma vietā sakarā ar izsaukumu par iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un veikuši likumā „Par policiju" noteiktos pienākumus.

[7.6] Konstatējot, ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai bez derīgas atļaujas, tiesa atzīst, ka Iestāde pamatoti konstatēja, ka /pers. A/ saucams pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 12. punktu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem materiāliem pierādīts, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Uzvaras bulvārī 5, Rīgā bez derīgas atļaujas.

[8] Atbilstoši Satversmes 91. panta noteikumiem visi cilvēki Latvijā ir vienlīdzīgi likuma un tiesas priekšā, bet cilvēka tiesības tiek īstenotas bez jebkādas diskriminācijas.

Latvijas APK 240. pants noteic, ka administratīvo pārkāpumu lietas tiek izskatītas, ievērojot principu, ka visas personas ir vienlīdzīgas likuma un institūcijas, kas izskata lietu, priekšā neatkarīgi no viņu izcelšanās, sociālā un mantiskā stāvokļa, rases un nacionālās piederības, dzimuma, izglītības, valodas, attieksmes pret reliģiju, nodarbošanās veida un rakstura, dzīvesvietas un citiem apstākļiem.

Tādējādi likumdevējs paredzējis vienlīdzības principu ne tikai valsts pamatlikumā, bet arī Latvijas APK normās.

[8.1] /pers. A/ bija norādījis, ka Iestādes darbinieki pret viņu bija izrādījuši nevienlīdzīgu attieksmi, mēģinot vairākas reizes viņu saukt pie atbildības.

Tiesa vērš /pers. A/ uzmanību uz apstākli, ka Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. panta ceturtā daļa noteic, ka valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu.

Saucot /pers. A/ pie atbildības par kādiem pārkāpumiem, bet vēlāk atceļot lēmumus par ar augstākās amatpersonas lēmumu, atzīstot, ka persona saukta pie atbildības nepamatoti, tiesa atzīst, ka šādā veidā tiek nodrošināta likumības principa realizēšana.

Šajā gadījumā tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu uzskatīt, ka pret /pers. A/ būtu pieļauta atšķirīga attieksme no Iestādes darbinieku

puses, līdz ar minēto nekonstatē vienlīdzības principa pārkāpumu.

[8.2] Turklāt tiesa norāda, ka šī lieta tiek izskatīta tikai tādā apjomā, kādā sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības un tiek vērtēti iebildumi attiecībā pret Sākotnējo lēmumu un Iestādes lēmumu pēc būtības, bet pārējie saistītie jautājumi, tajā skaitā par Iestādes darbinieku darbību vai bezdarbību attiecībā uz citu administratīvo pārkāpumu konstatēšanu un sūdzības izskatīšanu, izskatāmi citā procesā. Tiesa šajā tiesvedībā nevar izvērtēt Iestādes darbinieku rīcību sakarā ar citu gadījumu, bet tas var būt par pamatu sūdzības iesniedzējam vērsties Iestādē ar attiecīgu lūgumu, lai izvērtētu Iestādes darbinieku rīcību (tajā skaitā apsvērumus, kas saistīti ar Iestādes darbinieku veikto pienākumu izpildes kvalitāti).

Tādējādi tiesa pievienojas Iestādes paskaidrojumos norādītajam, ka sūdzībā norādītie citi administratīvā pārkāpuma protokoli un lietvedība attiecība uz citiem pārkāpumiem nav attiecināma uz konkrēto lietu.

[9] Latvijas APK 22. pants noteic, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņošanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Turklāt Latvijas APK 32. panta otrās daļas noteikumi paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[9.1] No Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 12. punkta sankcijas izriet, ka par minētā pārkāpuma izdarīšanu paredzēts tikai viens soda veids – naudas sods 40 *euro* apmērā. Tas nozīmē, ka, ievērojot Latvijas APK 22. un 32. panta noteikumus, nav iespējams piemērot citādāku sodu nekā sankcijā noteikts.

[9.2] Tajā pašā laikā Latvijas APK 21. panta pirmā daļa noteic, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit *euro* un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Lietā nepastāv strīds, ka Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 12. punkta paredzētais pārkāpums izdarīts ceļu satiksmes jomā.

[9.3] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (sk. *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009. gada 12. februāra sprieduma lietā SKA-15/2009 14. punktu*).

Piemērojot /pers. A/ administratīvo sodu, jāņem vērā, ka tas tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņošanas garā. Ievērojot to, ka šajā gadījumā pārkāpums ir izdarīts ceļu satiksmē un, ņemot vērā, ka par Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 12. punkta paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu paredzēta tikai viena konkrēta sankcija, šajā gadījumā nav nepieciešams vērtēt pie administratīvās atbildības sauktās personas personību atbilstoši Latvijas APK 32. panta noteikumiem. Tomēr no sūdzības izriet, ka /pers. A/ saukts pie atbildības par identisku pārkāpumu divas dienas iepriekš, ko apliecina lietas materiāliem pievienotā izdruka no Iestādes stāvēšanas un apstāšanās pārkāpumu reģistra. Tiesa atzīst, ka minētais apstāklis nevar būt par pamatu konstatēt atbildību pastiprinošu apstākli, taču tajā pašā laikā tiek ņemts vērā kā personību raksturojošs apstāklis.

[9.4] Tiesa atzīst, ka šajā gadījumā konstatējams, ka transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai, neievērojot stāvēšanas režīmu noteicošās ceļa zīmes (523. un 849. papildzīmē noteikto, bez derīgas atļaujas) nevar tikt atzīta par maznozīmīgu, jo lietā nav konstatējamas tādas ziņas, kas norādītu uz to, ka ar mutvārdu aizrādījumu tiks sasniegts Latvijas APK 22. pantā noteiktais administratīvā soda mērķis. Tiesa izdara šādu secinājumu no /pers. A/ sūdzībā norādītajiem apsvērumiem, kas dot pamatu secināt, ka sūdzības iesniedzējam trūkst pilnīgas izpratnes par viņa kā ceļu satiksmes dalībnieka ceļu satiksmi regulējošos normatīvos aktos noteiktajiem pienākumiem. Tāpat lietā nav konstatējams neviens atbildību mīkstinošs apstāklis (Latvijas APK 33. pants).

[9.5] Papildus tiesa vērš /pers. A/ uzmanību uz apstākli, ka Sākotnējais lēmums tika pieņemts, tajā skaitā, saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta noteikumiem (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2020. gada 1. jūlijam).

Atbilstoši Latvijas APK 43.^{2} panta otrās daļas noteikumiem persona, kurai ir piemērots administratīvais sods par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes, netiek uzskatīta par administratīvi sodītu. Līdz ar minēto arī šajā gadījumā, piemērojot sodu ar Sākotnējo lēmumu, sūdzības iesniedzējs no likuma viedokļa sūdzības iesniedzējs par šī pārkāpuma izdarīšanu netiek uzskatīts par administratīvi sodītu.

[9.6] Tādējādi tiesa atzīst, ka šajā gadījumā /pers. A/ atstājams spēkā piemērotais sods, kas būs vērsts uz Latvijas APK 1. un 22. panta noteikumu īstenošanu.

[10] Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. *Senāta 2010. gada 11. marta sprieduma lietā Nr. SKA-66/2010 14. punktu, 2012. gada 21. februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-186/2012 10. punktu, 2013. gada 1. jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-584/2013 10. punktu*).

Ņemot vērā minēto, tiesa nevērtē citus /pers. A/ sūdzībā norādītos argumentus, jo tie nav atzīstami par nozīmīgiem no tiesību viedokļa šīs lietas izskatīšanā, kā arī tie neietekmē tiesas izdarītos secinājumus attiecībā uz lietas faktiskajiem apstākļiem un lietas materiālos esošajiem pierādījumiem.

[11] Apkopojot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka šajā lietā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs, par kura izdarīšanu paredzēta atbildība Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 12. punktā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 122.3. apakšpunkta pārkāpumu, piemērojot Latvijas APK 149.^{10} panta piektajā daļā noteikto sankciju, kas atbilst Latvijas APK 22. pantā noteiktajam mērķim. Savukārt /pers. A/ sūdzībā norādītie apsvērumi nevar būt par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu un Administratīvās atbildības likuma 4. pantu un Pārejas noteikumu 1.-3. punktu, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt, bet Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2020. gada 6. maija lēmumu Nr. D57/01/513872851/1 atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnesis Viktors Makucevičs